

● **לשימועון יקותיאלה**, ססירטו ה- תעודי המידבר היה דוגמה מצוינת לסוג מסויים של יצירות ישראליות: יומרות הזועקת לשמים, ללא מסר וללא תוכן כל- שהו. הסרט, שבא כביכול לתאר את "מיד- בר סיני כמקורה הראשית לאמונים יוצרים, המנצלים את ההזדמנות גם לפרידה", היה תיאור משעמם ומנופח של טיולם של כמה אמונים במרחבי סיני. אלה, לפחות, יצאו נשכרים: הם זכו בטיול חינם על חשבון הטלוויזיה.

מאחרי הקלעים

שיקול מבט

מדי בוקר, כאשר פותחים כתבי מבט וראשי השולחנות במחלקת החדשות של הטלוויזיה את עיתוני הבוקר שלהם, הם מתמלאים שרון וועם. הם עוברים על "הסקופים" של היוםמונים, ובוחנים את ההחצות שלהם.

מאוחר יותר, בישיבת-הבוקר היומית שלהם, הם מטיחים בעורכי מבט את תיס- כוליהם. כמה מהסקופים שהוחמצו על- ידי הטלוויזיה בחודש האחרון, כלל לא הוחמצו, אלא נדחקו לקרן-זווית בידי ה- עורכים.

ראשון הסקופים היה ידיעה של **מנשה** רז על מגעו של יו"ר מפלגת-העבודה, שימועון פרס, עם נציג סעודי. שנערכו בלונדון. מערכת מבט החליטה לדחוק ידיעה זו למקורות כימעט צוות. למחרת צוטטה הידיעה בכותרות מאילות-עיניים בעיתוני-הבוקר, ושימשה ידיעה עיקרית במגזיני-הבוקר של גלי צה"ל וקול יש- ראל. את דיווחה של ידיעה זו בהצגעה, נימק עורך מבט, **מיכה לימור**, בקבי- עה: "הדבר כבר פורסם לפני זמן רב". ביקורת נוספת שהוטחה באחת משי- בות-הבוקר פסקה בראיון שערך **יואל אסתרן** עם הרב הראשי שלמה גורן, בערב שקדם להוראת הבג"ץ, המאפשרת לארכיאולוגיה לחפור בשטח ג' של עיר-דוד. אחרי ויכוח נוקב בין אסי- תרון ללימור, קוצר הראיון לכדי מחצית אורכו. לדעת רוב הכתבים, היה בראיון המלא ערך חדשותי מובהק, שהטלוויזיה החמיצה.

צופים חדיעין הבהינו כי יומיים מתוך שלושת ימי ביקורו של ראש-הממשלה, מנחם בגין, בנייריות, בטרם הגיע לפני- שות עם נשיא ארצות-הברית, רונאלד רגן, בושינגטון, דווחו טלפונית ולא ב- דווח-טלוויזיוני מצולם. במהלך יומיים אלה נפגש ראש-הממשלה עם מנהיגיה של יהדות ארצות-הברית, וניהל סידרה

של פגישות עם מנהיגים אמריקאים על משלוח מטוסי האיוקס לסעודיה. כתבי הטלוויזיה כינו דיווח זה כ"חדשות הר- מוגשות בתחנת טלפון".

מיכה לימור עצמו אמר על דיבריי-הברי- קורת: "אנחנו עוברים עכשיו תהליך של שינוי. אין לי ספק שבקרוב יסתתים תהי- לך בדק-הבית במבט, ושהדבר יתן תוצ- אות חיובית ברמת הדיווח..."

הבליץ על לונדון

הודעה נוספת שהועברה בין חברי מלי- את רשות-השידור היתה הודעתו האישית של חבר-המליאה, **צבי זינדר**, שהיה בר- עבר הרחוק מנהל הרדיו. ההודעה, שהי- תה מיתקפה אישית על **ירון לונדון**, אמר- רה בין השאר: "אני מוחה נגד עצם העובדה שאדם שהשמיץ ברבים את הנ- הלח הרשות ומוסדותיה בכל הזדמנות, בעל פה ובכתב, ולעיתים ללא רחמים; עובד המכוון את חיצו נגד אישים בכי- רים ברשות — משתתף כמנחה בתוכנית יוקרתית וקבועה. לעובד כזה אין, לדעתי, מקום כמנחה. המופיע מדי שבוע על ה- מירקע, כאילו לא קרה דבר, והכל יפה ושיפר".

"דומני שגם אם אין עילה לשחרר את מר לונדון מעבודתו ברשות, הרי בוודאי שאין מקום להחזיר אותו לטלוויזיה אחי- רי חופשה ממושכת, כשהוא משובץ באחד התפקידים המרכזיים בתוכנון החדש. ה- מוסר הציבורי מחייב את הנהלת הרשות להעסיק אותו בעבודות הפקה, כתיבה וכ- גון אלה — עבודות שאינן גונות לו את האפשרות להופיע לפני הציבור, ובוודאי שלא בתוכנית קרובה..."

בפתיה של מיכתבו הבהיר זינדר, בין השאר: "כישוריו של מר לונדון לא היו המניע להתנגדותי. אין ספק שהוא אחד המנחים המוכשרים שבין עובדי הטלווי- זיה, שגדל בתוך המוסד ובעזרתו הגיע למה שהגיע בגין כישוריו המיוחדים...". הודעה זו, שהיא חסרת-תקדים בחרי- פותה, והמופנית באופן אישי נגד עובד הטלוויזיה, מקורה בהתנגדותו העקשנית של צבי זינדר לאישור מינויו של ירון לונדון כמנחה התוכנית החדשה דילמה, אשר אושרה בוועדת חמ"ה (חינוך, מדע והסברה), בהתאם לנדרש בחוק רשות- השידור.

הבהיר מנכ"ל הרשות: "זינדר העלה את הסתייגותיו. חברי-הוועדה (**מיכה ירון, לוי יצחק הירושלמי, דן מרידור, הפרופסור ראובן ירון** וד"ר **הינו נוף**) החליטו לאשר את הצבתו של לונדון כמנחה תוכנית זו. המסתייג היחיד היה צבי זינדר. ההחלטה עברה למרות התנגדותו..."

איש מחברי המליאה לא הגיב על הר- דעתו של זינדר.

מגישה רדיו מזור * הרווח בין שיני כרמית גיא שווה מיליונים

סוכני-התיירות המארגנים טיסות-נופש אלה. התוצאה היתה ביזבוז כסף בשילוחו של הצוות. סוכני-הנסיעות הקדימוהו וטסו ליוון כדי להסדיר את כל שצריך להיות מוסדר.

אנשי כולבוטק לא אמרו גואש, ובי- עבודת-נמלים שינו את הכיוון. הם ערכו תחקיר מקיף על מארגני קבוצת-התיור למצריים, מחדליהם ואי-מיצוי הכתוב ב- פרוספקטים שלהם. התוצאה היתה תוכ- נית שהוקדשה לתיירות הישראלית במצ- ריים. שפגעה פגיעה קשה בהכנסותיהם של מארגני חבילות-התיור לארץ-היאור.

אחד מעובדי כולבוטק הבהיר שיש ב- כוונת התוכנית להמשיך ולעמוד על ה- מישמר בנושא זה, ולמנוע את ניצולם של האזרחים גם בימי החופשה שלהם.

פסקול

תיווך נוסח אמריקה

במהלך אחת מתוכניות בחצי היום ראיון המגיש, **גבי גזית**, מומחה לעכברים, ש- השיב בתשובה לאחת מהשאלות: "העכ- ברים מתרבים בהרבה, והם טובים מאוד בהתחלות..." גזית חנך בקולו במיקרו- פון, צחק והניח תקליט על המקול ●●● צפוי טלוויזיה שטרם רכשו מכשיר-טל- וויזיה בצבע, התוהים על הסיבה לכך ש- תשדירי-החדשות הועברו ברובם לשעה מאוחרת יותר, יגלו, כאשר ירכשו מכשי- רים צבעוניים, כי רוב תשדירי-החד- שות הועברו, ולכן הם מוצמדים לשידורי- הצבע ●●● בעוד שהמומחה על הכנסות המדינה, **אוריאל לין**, מציע למנכ"ל רשות-השידור **יוסף לפיד**, את ביטול אגרת-הטלוויזיה תמורת תשלום של 330 מיליון שקל מצד האוצר לרשות-השידור, תובע לפיד חקיקה מתאימה, שתבטיח את הכנסות רשות-השידור, באחוז מוגדר מ- הכנסות המדינה, לטענת לפיד, בלי חקי- קה הולמת עשויה הזרמת הכספים מה- אוצר לרשות להיות אמצעי-לחץ ●●● חיסוט בארכיון של קטעי-העיתונות של רשות-השידור גילה כי מאמרו של יועץ ראש-הממשלה לענייני חקישורת, **אורי פורת**, שבו תבע למנות, נציב עליון ל- טלוויזיה (בידיעות אחרונות, 23.7.76) התבסס ברובו על שתי רשימות שפירסם, קודם לכן, חבר הוועד-המנהל של הרשות, **אהרון פאפו** בידיעות אחרונות (22.6.76) ובמערב (30.1.76) ●●● השבוע תיערך באולפני הרצליה הקלטה פומבית של ה- תוכנית חיים שאלה, בהנחייתו של **עמוס אטינגר** ●●● הפגישה הטלוויזיונית של ש-האוצר, **ירם ארידור**, עם ראש ה- שולחן הכלכלי בטלוויזיה, **אלישע שפי- גלמן**, שבמהלכה ראיון שפיגלמן בשתי שאלות את ש-האוצר, היתה בתמיכתו של הממונה על השגירות האמריקאית, שקיבל מידי ארידור את בקשת ישראל לסייע לשנת-הכספים 1983, כמה מכתבי- החדשות התבדחו ואמרו: "כל משא-ומתן במימרה התיכון חייב להיעשות, כנראה, באמצעות האמריקאים. אחרי שהנרי קיפלינגר והנשיא ג'ימי קארטר תויר- כו בין ישראל ומצריים, תיווכו האמריק- אים הפעם בין ארידור וספיגלמן.

הסיבה למיתקפה אישית זו ש זינדר על ירון לונדון, שאחד מחברי המליאה קרא לה, "הבליץ על לונדון", * טמונה בסידרת-מאמרים שפירסם ירון לונדון לפ- ני כמה שנים בעיתונות, ושבה הטיח בפני חבריהם של מליאת-הרשות והוועד-המנהל טענות על בינוניותם ואי-יכולתם להת- מודד עם הבעיות המורכבות של הטלווי- זיה. אחד ממותקפיו של לונדון באותם מאמרים היה צבי זינדר — אשר נטר לו כל השנים איבה. בשבוע שעבר מצא הו- דמנות להתנכל לירון לונדון. אגב, זינדר מייצג במליאת רשות השי- דור מיפלגה שאינה קיימת עוד על המפה הפוליטית של ישראל: מיפלגתו של ייג- אל ירון.

הקרב על כרמית

במיסגרת השינויים שהוא עורך החליט עורך מבט, **מיכה לימור**, לחולל מהפי- כה בין המגישים. עכשיו עומדים לרשותו המישה מגישים (חיים יבין, דן שרי- לון, אריה אורגה, דניאל פאר ויי- קוב אחימאיר). לימור החליט שכל אחד מהקריינים יגיש את מבט יום אחד בשבוע. לחיים יבין אופשר להגיש פע- מיים בשבוע. יעקוב אחימאיר מגיש את מבט מוצאי שבת. בלילות שבת את הש- בוע — יומן אירועים — מגיש **עזר בן- עמי**.

במקביל החליט לימור לערוך שינויים דומים בין קריינות מבט (**שרי רן, כר- מית גיא, רדיו מזור וענת שרון**). שרי רן וענת שרון תגשנה פעמיים בשבוע, אין ספק שהורדתם של יעקוב אחימאיר וכרמית גיא ממנה של שלוש פעמים ב- ש- בוע למנה של פעם בשבוע תביא לתסיסה ולהורדת איכות ההגשה של מבט. ליאור אינו מסתיר את מורת-רוחו מאופן ההג- שה של כרמית גיא. מנכ"ל רשות-השי- דור, **יוסף לפיד**, מעדיף דווקא את סיג- נורהגשתה של גיא על זה של כל שאר קרייני מבט. לפיד אף אמר, באחת מישי- בות המליאה, ש-הריווח שבין שיניה שווה לטלוויזיה הישראלית מיליוני לירות... שינויים אלה של לימור בסיגנון ההג- שה של מבט נעשו בהתאם לגישתו העק- רונית, שהמגישים הם מכשירים למסירת החדשות, ותו לא.

איך נכשל "כלבוטק"

לפני כמה שבועות נכשלו אנשי כול- בוטק, כאשר בתגובה על מאות פניות של ישראלים אשר נפשו ביוון ובאה, החלי- טו לשגר צוות, בראשות **ירון קימור**, לירודוס, כדי לצלם ולדווח על איי-הסדרים, תנאי-החליטה האימיים, הסכנה הבין מדי ב- החופים שסופקו, כביכול, לנופשים היש- ראליים.

מנכ"ל הטלוויזיה עודד את שיגורו של הצוות, שפנה אל אחת מחברות-התיירות, המארגנות את טיסות-הציאטר, והזמין מקומות, אלא שמוותיהם של אנשי כול- בוטק ידועים ברבים. הסוכן הבין מדי ב- מה מדובר, והידיעה על כך שוגרה לכל

* בליץ הוא ברק בגרמנית. הצבא הגרמני במלחמת-העולם השניה זיבר על בליצקריג ("מלחמת בזק"). הבדיטים אימצו את המילה כדי לתאר את ההתקפה האווירית הגרמנית על בריטניה ב-1940.

המהפך של ירון

יו"ר רשות-השידור, הפרופסור **ראובן ירון**, לא צידד בעמדתו העק- רונית של המנכ"ל, **יוסף לפיד**, לגבי זכותם של רשות-השידור וכל כלי- תיקשורת אחר לקבוע מי הכתב הנשלה לראיון שר זה או אחר. המאבק, שהת- חיל לפני כמה חודשים, כאשר פרצה המחלוקת בין יורם ארידור ו**אלישע שפיגלמן**, העמידה את ירון בעמדת-מעוט ברשות-השידור. הוא הצדיק את זכותו של שר זה או אחר לקבוע מי יראיין אותו.

פתחיו ואמרת כי יש לעניין הטכ כללי. גישתו של השר, אם אני מכין אותה נכון, אומרת, כי אין צורך בכדיקה נישראלית, כי רי בתחושתו הסובייקטיבית של מי שמפקים לראיין אותו כדי לבסס סרובו להתראיין ע"י כתב מסויים. עם כל הנכדו, זאת היא עמדת אשר רשות השידור לא תוכל לאמץ לעצמה. בייסוסה על כלל אישי הציבור יתקבל המצב הבא: כאשר מזמינים איש ציבור להתראיין, מוענקת לו מכלל האפשרות לפסול מראיין כלשהו, אשר אינו נראה לו. ואם פסלה זו לא תתקבל על דעתה של הרשות, ומסום כך הראיון לא יתקיים, כי אז תהיה הרשות חשופה לטענה כי היא "מפח"ת" את איש הציבור שמדובר בו, לשון אחרת, כל איש ציבור יהיה מוטמך לתחליט מי לא יראיין אותו. אין להניח כי תוצאה כזאת תתקבל על גורמי הרשות, המינהליים והציבוריים גם יחד.

בישיבה החדושת של מליאת רשות-השידור חילק ירון בין המשתתפים הודעה מודפסת, שבה פירט את עמדותיו בנושא. בחלק האחרון של הודעתו אימץ היו"ר את עמדתו של המנכ"ל, ועמדת רשות-השידור כולה בנושא זה (ראה גלפנה). הפרופסור ירון, שיצא לחו"ל בשליחות האוניברסיטה העברית (שבה הוא מועסק במחצית-מישורה, במקביל למחצית-המישורה שלו כיו"ר רשות-השידור), העביר את היום שקדם ליציאתו מן הארץ, בסידרת פגישות בירושלים ובתל- אביב עם ראשי תנועת החרות, כדי לתווך בין השר ארידור ולבין הרשות.